

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Urto/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 7018200767
Dátum vydania rozhodnutia: 03.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7018200767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 3. decembra 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného E. G. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. septembra 2018, sp. zn. 8Ntc/24/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolanie odsúdeného E. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 27. septembra 2018, sp. zn. 8Ntc/24/2018, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal vo vzťahu k osobe odsúdeného E. G. rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 8 zo 4. decembra 2017, sp. zn. 2T/116/2017, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe z 31. januára 2018, sp. zn. 7To 19/2018, a rozhodol o tom, že predmetné rozhodnutia, ktorými bol občan Slovenskej republiky E. G., nar. XX. D. XXXX v P., trvale bytom T. S.. XX, okres J., Slovenská republika, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky spolupáchateľstvom podľa § 23 českého Trestného zákonníka, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 14. septembra 2017 v čase okolo 21:30 hod. po tom, čo boli pozvaní poškodeným Z. I. O., nar. X. D. XXXX, ktorý im ponúkol cigarety na autobusovej stanici Florenc v Prahe 8, k požitiu alkoholického nápoja, ktorý zakúpil obž. G., alkoholický nápoj išli popíjať do Parku Těšnov v Prahe 8, kde po požití bližšie nezisteného množstva alkoholu sa obž. G. dohodovil s obž. W., že poškodenému odcudzila jeho veci, a tak poškodenému natriekali do tváre slzotvorný sprej tzv. "pepřák", a potom mu z vreciek odcudzili mobilný telefón zn. Samsung Galaxy, typ N. čiernej farby bližšie nezisteného IMEI, s vloženou SIM-kartou s tel. č. +XXXXXXXXXXXX, v hodnote 3.839,- Kč a z náprsného vrecka bundy poškodeného vytiahli peňaženku, z ktorej odcudzili finančnú hotovosť vo výške 6.000,- Kč, a následne

peňaženku aj s vecami v nej uloženými poškodenému vrátili a ďalej obžalovaný G. poškodenému odcudzil z ľavej ruky náramkové pánske hodinky zn. RAYMOND WEIL, č. XXXX/X-EXXXXXX, s vygravírovanými nápismi „Z. I. O.“ a „G.“ na zadnej strane hodínok v hodnote 11.016,- Kč, a potom z miesta činu odišli neznámo kam, čím poškodenému Z. I. O., nar. X. D. XXXX spôsobili na odcudzených veciach škodu vo výške najmenej 20.855,- Kč, pričom odcudzený mobilný telefón a hodinky boli poškodenému vrátené,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s ostrahou,

sa uznávajú a vykonávajú na území Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. krajský súd rozhodol, že odsúdený E. G. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený E. G.. Podané odvolanie odôvodnil tým, že začal študovať na Strednom odbornom učilišti vo R., ktoré je v areáli väznice Vlnařice a odsúdený tam študuje od 3. septembra 2018 odbor Stravovacie a ubytovacie služby. Uvedený odbor je trojročný a podľa vyjadrenia odsúdeného ak si ho nedokončí počas výkonu trestu, môže ho dokončiť kdekoľvek mimo väznice. Žiadosť o uznanie a výkon rozhodnutia podával 27. apríla 2018 a nevedel, že jej vybavenie bude trvať šesť mesiacov. V závere podaného odvolania odsúdený uviedol, že by sa chcel vyučiť, napraviť sa a riadne pracovať, pretože si uvedomil, že bez vzdelania si v dnešnej dobe ťažko nájde prácu a zaraď sa do spoločnosti.

Odvolanie odsúdeného bolo dňa 31. októbra 2018 zaslané na vyjadrenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice, ktorá sa k nemu vyjadrila písomným podaním zo 6. novembra 2018. Vo svojom vyjadrení prokurátorka uviedla, že podané odvolanie odsúdeného považuje za nedôvodné, pričom podľa jej názoru rozhodol krajský súd zákonne a dôvodne, keďže v čase rozhodovania neboli zistené dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z. V súvislosti s odvolacími námietkami odsúdeného týkajúcimi sa začatia štúdiá na strednom odbornom učilišti poukázala prokurátorka na skutočnosť, že vyššie citovanými rozhodnutiami Obvodného súdu pre Prahu 8, ako aj Mestského súdu v Prahe bol odsúdenému okrem iného uložený aj trest vyhodenia z územia Českej republiky na dobu 5 rokov. Podľa názoru prokurátorky je preto otáznave, ako a kedy vôbec by odsúdený dokončil štúdium na strednom odbornom učilišti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, keď v Českej republike navyše nemá ani žiadne rodinné, sociálne alebo pracovné väzby.

Na základe uvedených skutočností, s poukazom na bod 9 preambuly a čl. 6 ods. 2 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného E. G. podľa § 319 ods. 1 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe odvolania odsúdeného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného E. G. nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 8 zo 4. decembra 2017, sp. zn. 2T/116/2017, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe z 31. januára 2018, sp. zn. 7To

19/2018, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. So závermi súdu prvého stupňa (s výnimkou výroku o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody) sa odvolací súd plne stotožňuje.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Košiciach s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z, po písomnom vyjadrení prokurátora v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. (č. l. 24-25 spisu). Z predloženého osvedčenia a pripojenej písomnej žiadosti (č. l. 12 spisu) je tiež zrejmé, že odsúdený udelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho štátu, t. j. do Slovenskej republiky (§ 16 ods. 1 písm. g) zák. č. 549/2011 Z. z.). Na uvedenom nič nemení ani v odvolaní vyjadrený nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom rozhodnutia, odôvodnený začatím jeho štúdia na strednom odbornom učilišti, pretože odsúdený má na území Slovenskej republiky preukázateľné rodinné vzťahy (ktoré sám deklaroval vo svojej žiadosti z 27. apríla 2018), a navyše, ako to správne poznamenala prokurátorka vo svojom vyjadrení k odvolaniu, odsúdenému bol uložený aj trest vyhostenia z Českej republiky. Z tohto dôvodu sa súhlas odsúdeného s uznaním a výkonom rozhodnutia na území Slovenskej republiky podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z.z. nevyžaduje, čo znamená, že jeho nesúhlas, vyjadrený v podanom odvolaní, je v predmetnom konaní irelevantný a nemôže mať za následok odmietnutie uznania a výkonu predmetných rozhodnutí.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým bol odsúdený E. G. zaradený v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na kritériá uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., v zmysle ktorých prevzatý výrok o treste nesmie zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii; uvedené je nutné vzťahnúť aj na vonkajšiu diferenciaciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122, roč. 2014).

Keďže krajským súdom uvádzané odôvodnenie vo vzťahu k tomuto výroku (spočívajúce v tom, že odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v uznávacom konaní už bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin) nezodpovedá kritériám uvedeným v § 17 zákona č. 549/2011 Z.z. a z rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 8 zo 4. decembra 2017, sp. zn. 8Ntc/24/2018, je zrejme len to, že odsúdený bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do väznice s ostrahou (zohľadňujúc pritom novelu českého Trestného zákonníka, účinnú od 1. októbra 2017, ktorou došlo k zmene vonkajšej diferencie výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike znížením diferenciačných skupín zo štyroch na dve - väznicu s ostrahou a väznicu so zvýšenou ostrahou), najvyšší súd listom z 26. novembra 2018 požiadal Väznicu Vlnařice o poskytnutie informácie, do ktorého z oddelení väznice s ostrahou podľa § 12a ods. 1 zákona č. č. 169/1999 Zb. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene niektorých súvisiacich zákonů (oddelenia s nízkym stupňom zabezpečenia, so stredným stupňom zabezpečenia alebo s vysokým stupňom zabezpečenia) bol odsúdený E. G. umiestnený a aká je charakteristika tohto oddelenia, na účely jeho správneho zaradenia do niektorého zo stupňov stráženia podľa § 48 Tr. zák. na území Slovenskej republiky. Väznica Vlnařice na predmetný list odpovedala 29. novembra 2018, pričom z obsahu tejto odpovede vyplýva, že odsúdený E. G. vykonáva trest odňatia slobody vo väznici s ostrahou, v rámci oddelenia s vysokým stupňom zabezpečenia. Odsúdený je umiestnený v špecializovanom oddiele na výkon trestu odňatia slobody s mentálnou retardáciou. Z charakteristiky oddelenia s vysokým stupňom stráženia, ktorá bola taktiež súčasťou predmetnej odpovede, najvyšší súd zistil, že zaradeniu odsúdeného na výkon trestu do väznice s

ostrahou bude na území Slovenskej republiky v najväčšej miere zodpovedať jeho umiestnenie na výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vychádzajúc z uvedeného možno záverom konštatovať, že výrok napadnutého rozsudku krajského súdu o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v konečnom dôsledku správny; krajský súd však tento výrok nesprávne odôvodnil. Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu tvoria jeden celok, najvyšší súd ako súd odvolací toto pochybenie krajského súdu vo vzťahu k odôvodneniu výroku o zaradení odsúdeného v tomto uznesení sám korigoval a doplnil.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.